

26 און עס זאל באצאלט ווערן. דאן איז דער קנעכט
 אַנידערגעפאלן און האָט זיך געפּוקט צו אים, אַזוי
 צו זאָגן: האָב געדולד מיט מיר, און איך וועל דיר
 אַלץ באַצאָלן! און דער האָר פון יענעם קנעכט האָט
 זיך דערבאַרמט אויף אים, און האָט אים געלאָזט
 גיין, און אים מוחל געווען דעם חוב. ווען אָבער
 יענער קנעכט איז אַרויסגעגאַנגען, האָט ער געפונען
 אַינעם פון זיינע מיטקנעכט, וואָס איז אים שולדיק
 געווען הונדערט דינרים; און ער האָט אים אנגעכאַפּט,
 און האָט אים געוואָרן, און געזאָגט: באַצאָל, וואָס
 דו ביסט שולדיק! דאָן איז זיין מיטקנעכט אַנידערגע-
 פּאַלן פאַר זיינע פיס, און האָט אים געבעטן, אַזוי
 צו זאָגן: האָב געדולד מיט מיר, און איך וועל דיר
 באַצאָלן! ער אָבער האָט נישט געוואָלט, נאָר איז
 אַוועקגעגאַנגען און האָט אים אַריינגעוואָרפן אין
 תּפּיסה, ביז ער וועט האָבן באַצאָלט, וואָס ער איז
 שולדיק געווען. דעריבער ווען זיינע מיטקנעכט
 האָבן געזעען, וואָס דאָ איז געשעען, האָבן זיי זיך
 שטאַרק מצער געווען, און זענען געקומען און
 דערציילט זייער האָר אַלץ, וואָס האָט פּאַסירט.
 דעמלט האָט זיין האָר אים גערופן צו זיך, און זאָגט
 צו אים: דו געמיינער קנעכט! יענעם גאַנצן חוב
 האָב איך דיר פאַרגעבן, ווייל דו האָסט מיך געבעטן;
 האָסטו דען נישט אויך געדאַרפט רחמנות האָבן אויף
 דיין מיטקנעכט, ווי איך האָב אויף דיר רחמנות
 געהאַט? און זיין האָר איז צארנדיק געוואָרן, און
 האָט אים איברגעגעבן צו די פּייניקער, ביז ער וועט
 באַצאָלן אַלץ, וואָס ער איז אים שולדיק. פּונקט
 אַזוי וועט אויך מיין הימלישער פּאַטער טון צו אייך,
 ווען איר וועט נישט מוחל זיין יעדער אַינער דעם
 ברודער זיינעם פון אייערע הערצער.